

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-23 (5)/17/AnŁ

Warszawa, 20 marca 2017 r.

DECYZJA DIH-1/23/2017

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1059, z późn. zm.), art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 915 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Bożeny Kubik prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Kubik Bożena Oberża „Złota Gęś” w Siewierzu od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z dnia 5 stycznia 2017 r. (nr akt sprawy: KD.8361.193.2016/ 48DEC/16), w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Pismem z 30 sierpnia 2016 r., na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1829), Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach, zwany dalej również „*Śląskim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę Bożenę Kubik prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Kubik Bożena Oberża „Złota Gęś” w Siewierzu, zwaną dalej również „*stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Przedmiotowe pismo strona odebrała 1 września 2016 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 21 – 26 września 2016 r. przez inspektorów reprezentujących Śląskiego WIIH, w lokalu gastronomicznym z usługami noclegowymi w Siewierzu przy ul. Warszawskiej 46, należącym do strony, stwierdzono niewidocznienie dla konsumentów:

- cen jednostkowych m.in. przy czterech rodzajach wyrobów własnych paczkowanych (tj. „Żurze z oberży” 0,5 l, „Smalcu ze skwarkami” 0,3 kg, „Smalcu z gęsi” 0,3 kg, „Leśnych skarbach – maślakach” 0,3 kg) – co naruszało wymogi określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 915), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*” oraz § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie

uwidacznia cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”;

- cen przy 16 rodzajach win białych i czerwonych – co naruszało postanowienia art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Śląski WIIH stwierdził, że w karcie menu, której kopię włączono do akt sprawy, pod pozycją „Alkohole” wymieniono: „Wino białe 10,-/lampka” i „Wino czerwone 10,- /150 ml”, ale podane ceny dotyczyły tylko dwóch spośród 18 rodzajów wina znajdującego się w ofercie. Pozostałe 16 rodzajów wina sprzedawanych było w innej cenie niż podana w ww. menu, tj.: 11 rodzajów oferowano w cenie wyższej niż uwidoczniiona cena 10 zł/150 ml, a 5 rodzajów – w cenie niższej. Wysokość faktycznie stosowanych cen wina białego i czerwonego ustalona została na podstawie nalepek cenowych na butelkach (niewidocznych dla konsumentów) oraz pisemnych oświadczeń kelnerki i osoby upoważnionej do reprezentowania strony;
- ilości potraw lub wyrobów wymienionych w cennikach dla konsumentów (tj. w karcie menu oraz tablicy menu, których kopie włączono do akt sprawy) – co naruszało postanowienia art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen;
- cennika noclegów, którego brak stwierdzono zarówno w recepcji, jak i w 11 pokojach noclegowych – co naruszało przepisy art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 9 ust. 1 oraz § 9 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 26 września 2016 r. (nr akt kontroli: KD.8361.193.2016) wraz z załącznikiem nr 1 zawierającym wykaz win znajdujących się w ofercie Oberży „Złota Gęś” 21 września 2016 r., tj. w pierwszym dniu kontroli.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 7 grudnia 2016 r., Śląski WIIH poinformował przedsiębiorcę Bożenę Kubik prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Kubik Bożena Oberża „Złota Gęś” w Siewierzu, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu nieprzestrzegania wymogów określonych w art. 4 tej ustawy oraz o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa przekazując pismo z 14 grudnia 2016 r., w którym stwierdziła, że wszczęcie postępowania administracyjnego jest bezzasadne, gdyż wszystkie uchybienia zostały usunięte w całości natychmiast po przeprowadzonej kontroli, zgodnie z zaleceniami kontrolujących. Strona przekazała jednocześnie zeznanie podatkowe PIT-36 za 2015 rok oraz poinformowała, że klasyfikuje się jako „mikroprzedsiębiorstwo”.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 5 stycznia 2017 r. (nr akt sprawy: KD.8361.193.2016/48DEC/16), Śląski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ww. ustawy, tj. niewidocznienia dla konsumentów: cen jednostkowych towarów oferowanych

w opakowaniach, cen win, ilości oferowanych potraw i wyrobów kulinarnych oraz cennika usług noclegowych. Organ pierwszej instancji odniósł się w swojej decyzji do ww. pisma strony z 14 grudnia 2016 r. wyjaśniając, że usunięcie niezgodności z przepisami o uwidacznianiu cen należało do obowiązków strony.

Pismem z 16 stycznia 2016 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o jej uchylenie w całości jako bezzasadnej. Strona podniosła, że w toku postępowania złożyła wyjaśnienia i usunęła nieprawidłowości w postaci braku cen przy wyrobach własnych paczkowanych. Dodatkowo strona wskazała, że wyroby te były dostarczone do kontrolowanej placówki „kilka minut przed przyjazdem kontrolujących”. W odwołaniu strona podniosła ponadto, że ceny oferowanych win znajdowały się w karcie win, jako że wina podaje się w kieliszkach i nie ma żadnego uzasadnienia umieszczanie cen przy (czy na) butelkach. Strona poinformowała, że cennik usług noclegowych znajduje się w każdym pokoju, a korzystający z pokoju jest informowany w recepcji o cenie usługi noclegowej.

Pismem z 3 lutego 2017 r., skorygowanym pismem z 6 lutego 2017 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Bożenę Kubik prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Kubik Bożena Oberża „Złota Gęś” w Siewierzu, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.” prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W myśl przepisów § 9 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku. Cennik ten zawiera także, zgodnie z § 9 ust. 2 tego rozporządzenia, aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą jest on sprzedawany, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do których się odnosi.

Ponadto, w myśl § 9 ust. 3 pkt 3 ww. rozporządzenia, przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa wyklada lub wywiesza w każdym pokoju hotelowym katalog zawierający ceny noclegu, wyżywienia lub innych oferowanych usług.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20.000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w lokalu gastronomicznym z usługami noclegowymi, należącym do przedsiębiorcy Bożeny Kubik prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Kubik Bożena Oberża „Złota Gęś” w Siewierzu, stwierdzono niewidocznieniu dla konsumentów informacji o: cenie jednostkowej 4 rodzajów towarów oferowanych w opakowaniach, cenie 16 rodzajów wina, ilości potraw i wyrobów kulinarnych oferowanych w menu oraz nie uwidoczniono cennika noclegów. Śląski WIIH stwierdził, że powyższe ustalenia świadczyły o naruszeniu przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 2, § 9 ust. 1 i 2, § 9 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, Śląski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę w drodze decyzji karę pieniężną.

Odwołując się strona podniosła, że decyzja organu pierwszej instancji była bezzasadna, ponieważ w toku postępowania strona złożyła wyjaśnienia i usunęła nieprawidłowości w postaci braku cen przy wyrobach własnych paczkowanych.

Odnosząc się do powyższych argumentów strony, Prezes UOKiK wskazuje, że usunięcie nieprawidłowości stwierdzonych w toku kontroli, tj. doprowadzenie do zgodności z przepisami ustawy o informowaniu o cenach, należało do obowiązków strony i w świetle przepisów art. 6 tej ustawy nie stanowiło okoliczności uprawniającej do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej. Przepis art. 6 ustawy o informowaniu o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 tej ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą

popęnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2013 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości.

Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których stwierdzone nieprawidłowości powstały – także podnoszona w odwołaniu okoliczność, że towary zakwestionowane z uwagi na brak uwidocznionej ceny jednostkowej, tj. 4 rodzaje towarów w opakowaniach, zostały dostarczone do kontrolowanej placówki „kilka minut przed przyjazdem kontrolujących”. Prezes UOKiK podkreśla, że w świetle przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach strona mogła przeznaczyć do sprzedaży konsumentom wyłącznie towary oznakowane ceną i ceną jednostkową.

W odwołaniu strona podniosła ponadto, że „ceny oferowanych win znajdowały się w karcie win, jako że wina podaje się w kieliszkach głównie do spożywanych posiłków”, oraz że „nie ma żadnego uzasadnienia umieszczanie cen przy (czy na) butelkach”.

Odnosząc się do powyższego stwierdzenia Prezes UOKiK wyjaśnia, że w przypadku wina oferowanego do sprzedaży w skontrolowanej placówce, istota naruszenia przepisów o cenach nie polegała, jak wydaje się uważać strona odwołująca się, na braku cen przy lub na butelkach wina. Naruszenie polegało na niewidocznieniu dla konsumentów faktycznie stosowanej ceny 16 spośród 18 rodzajów wina, wbrew wymaganiom przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Nie znajduje oparcia w materiale dowodowym sprawy twierdzenie, że „ceny oferowanych win znajdowały się w karcie win”. W karcie menu, której kopię włączono do akt sprawy, pod pozycją „Alkohole” wymieniono: „Wino białe 10,- /lampka” i „Wino czerwone 10,- /150 ml”, ale podane ceny dotyczyły tylko dwóch spośród 18 rodzajów wina znajdującego się w ofercie, co zostało ustalone w toku kontroli na podstawie nalepek cenowych na butelkach (niewidocznych dla konsumentów) oraz pisemnych oświadczeń kelnerki i osoby upoważnionej do reprezentowania strony. Nie ulega więc wątpliwości organu drugiej instancji, że w niniejszej sprawie konsumenci nie otrzymali prawidłowej informacji o cenie wina podawanego w lokalu gastronomicznym należącym do strony.

W odwołaniu strona podniosła, że obecnie cennik usług noclegowych znajduje się w każdym pokoju, a korzystający z pokoju jest informowany w recepcji o cenie usługi noclegowej.

Organ drugiej instancji ponownie wyjaśnia, że w świetle zapisów art. 6 ustawy o informowaniu o cenach, usunięcie przez stronę niezgodności z przepisami art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 9 ust. 1 i ust. 3 pkt 3 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, nie stanowiło okoliczności uprawniającej do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej. Należy podkreślić, że w czasie kontroli przeprowadzonej u strony przez Śląskiego WIIH, stwierdzono brak cennika noclegów, zarówno w recepcji, jak i w 11 pokojach noclegowych.

Rozpatrując sprawę w wyniku wniesionego odwołania Prezes UOKiK stwierdził, że decyzja organu pierwszej instancji została wydana zasadnie, w oparciu o prawidłowo zebrany materiał dowodowy.

Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. WE L 80 z 18.3.1998, s. 27), zwanej dalej „dyrektywą 98/6/WE”, kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, biorą pod uwagę stopień naruszenia obowiązków, dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość jego obrotów i przychodu. W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że Śląski WIIH prawidłowo ocenił poszczególne przesłanki.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 201).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR

Otrzymują:

1. Bożena Kubik
prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą
Kubik Bożena Oberża „Złota Gęś” w Siewierzu
ul. Bytomska 59
42-470 Siewierz
2. Śląski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Katowicach
3. a/a